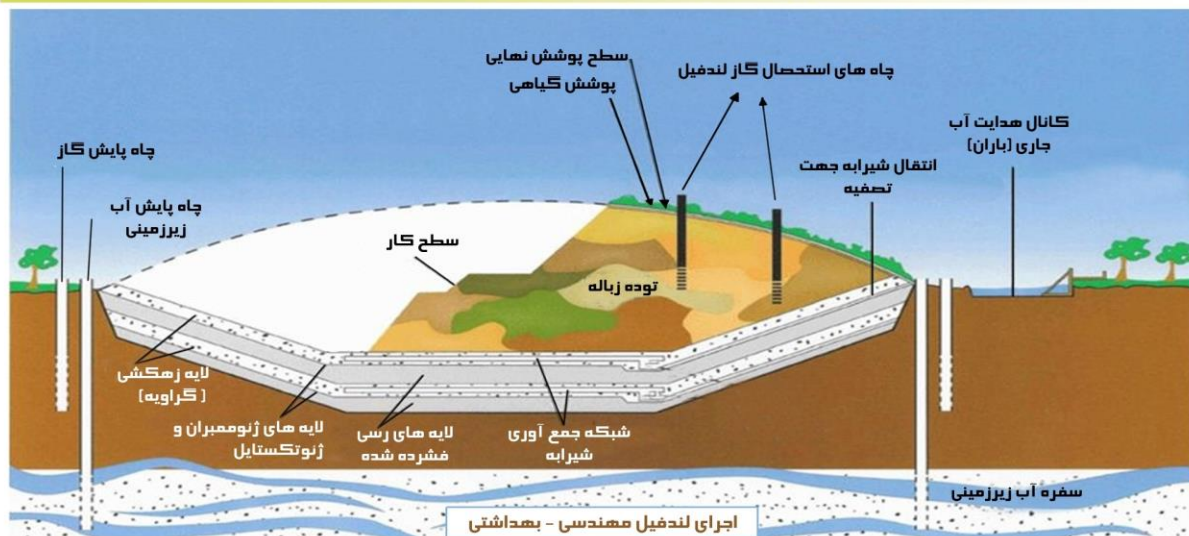

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

واژه‌ها و اصطلاحات در دفن پسماند

سلول :

حجم موادی که طی یک دوره بهره برداری (معمولاً یک روزه) در زمین دفن می شوند. یک سلول شامل پسماند دفن شده و مواد پوششی است. پوشش روزانه شامل ۱۵ تا ۳۰ سانتیمتر خاک محیط یا موادی مانند کمپوست، ماسه، مواد خرد شده ی نرم است که به سطح محل دفن پسماند در پایان هر مرحله از عملیات افزوده می شود. پوشش روزانه برای ممانعت از فعالیت موش ها، مگس ها و ورود یا خروج سایر عوامل بیماری زا به محل دفن است.

آستر :

مواد طبیعی یا مصنوعی هستند که برای کف یا زیر سطح محل های دفن به کار می روند. آسترها معمولاً یک سری لایه های ضخیم خاک رس یا مواد ژئوسینتتیک ساخته شده اند که برای جلوگیری از نشت شیرابه و خروج گازهای محل دفن به کار می روند. لایه پوششی محل دفن آخرین لایه ای است که پس از پایان عملیات دفن پسماند روی تمام سطح محل دفن کشیده می شود. پوشش محل دفن از حرکت گازهای پسماند دفن شده جلوگیری و مانع ورود آب سطح به درون محل دفن می شود.

شیرابه :

مایعی که در انتهای سلول محل دفن تشکیل می شود و در نتیجه تراوش ها، جریان آب کنترل نشده و نفوذ آبیاری در محل دفن است. شیرابه حاوی انواع عناصر شیمیایی است که از حل مواد دفع شده در محل دفن و از فرآورده های واکنش شیمیایی و بیوشیمیایی در داخل سلول به وجود می آیند.

گازهای محل دفن :

گازهای محل دفن پسماند واژه ای است که به مخلوط گازهای موجود در محل دفن پسماند گفته می شود. قسمت عمده ی گازهای محل دفن پسماند متان (CH_4) و دی اکسید کربن (CO_2) بوده که برونداد اصلی ناشی از تجزیه ی بیولوژیکی بی هوازی بخش تجزیه پذیر مواد آلی موجود در پسماند جامد شهری در محل دفن هستند.

